

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **E. M. N. N.**, nar. ..., státní příslušnost Kamerunská republika, t. č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov, zastoupeného Mgr. Vítem Brožkem, advokátem se sídlem Praha 10 - Vršovice, Na Kovárně 472/8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2017 č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-LE22-2016, **ve věci udělení mezinárodní ochrany**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.1.2017 č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-LE22-2016 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřijatelná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že vycházel především z výpovědi žalobce učiněných v současném i předchozím řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, z jím doložených materiálů a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kamerunské republice. Konkrétně vycházel z Výroční zprávy Amnesty International ze dne 24.2.2016, ze Zpráv Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kamerunu ze dne 25.6.2015 a ze dne 13.4.2016, dále z Informace MZV ČR, č. j. 112279/2016-LPTP ze dne 6.12.2016. Poprvé žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 29.1.2007 a v řízení žalovaný mezinárodní ochranu žalobci neudělil rozhodnutím ze dne 31.1.2007. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 19.9.2007 č. j. 2 Az 8/2007-56 zamítl. Poté žalobce podal kasační stížnost datovanou dnem 30.10.2007 k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, který dne 17.12.2007 řízení o kasační stížnosti zastavil, neboť přípisem ze dne 10.12.2007 vzal žalobce svoji kasační stížnost zpět. Žalobce jako důvod první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl skutečnost, že jej policie obvinila z podněcování demonstrace na univerzitě v Buea. Dále v ní uvedl, že je členem strany SCNC, že byl v souvislosti s aktivitami v této straně zadržen policií a posléze byl policií opět hledán, proto utekl z vlasti. V nyní opakované žádosti uváděl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Kamerunské republiky opětovně vrátit, tedy že se nechce vrátit do země původu, protože mu tam hrozí nebezpečí v souvislosti s tím, že se jako člen SCNC zúčastnil a podněcoval demonstrace na univerzitě v Buea, kde pracoval jako uklízeč. Žalobce uvedl, že v České republice má nezletilého syna, který je občanem ČR.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že je přesvědčen, že v tomto případě došlo ze strany správního orgánu k porušení ust. §§ 2, 3, 50 a 68 správního řádu a to tím, že nebyl zjištěn stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v nezbytném rozsahu, a že pro nedostatek podkladů nebyl náležitě zjištěn stav věci. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu a zároveň, že uvedl nové skutečnosti a zjištění, které jednak nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce jasně v průběhu řízení popsal své pronásledování, kterému v Kamerunu čelí, jakož i odůvodněný strach z něho dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce detailně popsal svou aktivitu na univerzitě v Kamerunu a své obavy o život, pokud by se musel do Kamerunu vrátit. V dané věci lze proto hovořit o selhání vnitřní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. Tíživá situace žalobce měla vést navíc správní orgán k udělení azylu dle § 14 cit. zákona, smyslem tohoto ustanovení je posoudit individuálně každou situaci žadatele, soud by měl přezkoumat meze uvážení správního orgánu. V neposlední řadě je pak žalobce přesvědčen, že splňuje podmínky ust. § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) a c) zákona o azylu. Ke zjišťování stavu věci, ke kterému přistoupil správní orgán, je třeba uvést, že důkazy, které použil a ze kterých vycházel, jsou pouze důkazy obecnými, bez konkrétní souvztáznosti k osobě žalobce a úvahy správního orgánu, jimiž hodnotí výpověď žalobce, jsou pouhými spekulacemi. Rozhodnutí správního orgánu je tak

v konečném důsledku zcela nepřezkoumatelné. Žádný přímý důkaz o tom, že žalobcova výpověď není pravdivá, správní orgán nepředložil. Pokud jde o nové skutečnosti, pak nelze souhlasit s názorem správního orgánu, že žádné takové žalobce neuvedl, když žalobce uvedl, že problémy v Kamerunu přetrvávají.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2017 č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-LE22-2016, jakož i z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu žalovaného č. j. OAM-10-42/LE-05-2007, který se týká první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-2016 vzal soud za prokázáno, že žalobce poskytnul údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 30.11.2016, na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, odpověděl, že problémy v jeho zemi stále pokračují, nemohl by zůstat se svým synem. V Kamerunu probíhá boj o svobodu, chtěli by se osamostatnit od francouzsky mluvící vlády. Potřebují si vytvořit svůj stát a definovat se. Žalobce uvedl, že má syna, který se narodil 28.2.2014 v Praze. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že dne 30.11.2016 byl proveden s žalobcem pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany krajský soud zjistil, že žalobce uvedl, že se od jeho poslední žádosti situace změnila, protože se oženil a v roce 2010 rozvedl. Stále podporuje asociaci SCNC. Situace v zemi původu se vyvíjí neustále k horšímu. Pracoval na univerzitě s ředitelem. Sdělil, že již byl hotový seznam přijatých studentů, ale ten se kvůli korupci změnil, začaly protesty a šli po lidech pracujících na univerzitě. Po lidech z univerzity šla vláda a byla do toho zapojena i armáda, bili a zabíjeli lidi dům od domu. Dodal, že v jeho zemi je zkorumpovaný systém. Pokud by se vrátil, tak by jeho život byl v nebezpečí. Uvedl, že se jej konkrétně týkají potíže, které jsou spojeny se stávkou na univerzitě Buea, kde pracoval. Měli mítink, kde bylo asi 20 lidí, a po tomto setkání byly zveřejněny výsledky a začaly boje, vláda poslala jednotky a začalo zabíjení. Stávka se konala v roce 2006. Měl potíže již před stávkou, když se v souvislosti s mítinky vždy objevila armáda, která se chovala brutálně a používala slzný plyn. Dodal, že o těchto skutečnostech již hovořil ve své první žádosti o mezinárodní ochranu v ČR. Zopakoval, že by jej pronásledovali, protože pracoval na univerzitě jako uklízeč a měl o tom informace. Vláda ho pronásleduje kvůli tomu, že vynesl informace, které viděl u ředitele. V novinách „The Recorder“ byla v souvislosti s vynesením informací zveřejněna jeho fotka s jiným jménem a byl kvůli tomu hledán. Když opouštěl zemi, byl zbit armádou a policií. Dále žalobce uvedl, že SCNC byla uznána OSN, ale v zemi je vnímána jako nelegální. V SCNC byl radovým členem, který informuje vedoucí. SCNC neustále podporuje tím, že píše články a poskytuje jim informace. Nemá průkaz člena asociace, ale zná vlajku a motto „Argument for force, not force for argument“. Ve vlasti má matku, dva bratry a jednu sestru. Kdyby se přestěhoval kamkoliv v Kamerunu, vždy by měl stejné potíže a riskoval by tím svůj život. Žalobce sdělil, že má v ČR syna, ale nebydlí s ním, platí peníze na jeho stravu a další

potřeby, chodí jej navštěvovat 2 - 3x měsíčně. Žalobce uvedl, že byl trestně stíhán, neboť byl opilý a udeřil kamaráda. Stalo se to asi před třemi lety. V případě návratu do vlasti bude ohrožen jeho život. Až budou mít federativní stát Jižního Kamerunu, pak by se vrátil zpět. Na otázku správního orgánu, zda měl někdy v minulosti nějaké problémy se státními orgány, úřady, soudy, policií, armádou, odpověděl, že nebyl ve vězení, ale byl zadržen. Součástí správního spisu jsou také informace o zemi původu žalobce, a to informace MZV ČR, č. j. 112279/2016-LPTP ze dne 6.12.2016 týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, informace Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kamerunu ze dne 25.6.2015 a ze dne 13.4.2016 a Výroční zpráva Amnesty International ze dne 24.2.2016 týkající se stavu lidských práv v Kamerunu.

Ze správního spisu žalovaného č. j. OAM-10-42/LE-05-2007, který se týká prvního správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce, krajský soud zjistil, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 27.1.2007. Tehdy v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která byla doručena žalovanému dne 29.1.2007, žalobce na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, uvedl, že jeho život je v Kamerunu ohrožen. Dne 28.11.2006 poskytl rozhovor novinám a kvůli informacím, které tam dal, začala na univerzitě studentská stávka. Došlo ke střetům mezi policisty a studenty. Dále uvedl, že si policie myslí, že on je vůdce těch studentských bouří a chce ho zabít. Z protokolu o provedeném pohovoru k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 29.1.2007 plyne, že odpověděl na otázku, z jakého důvodu se rozhodl požádat o mezinárodní ochranu to, že kdyby se vrátil do Kamerunu, byl by pronásledován. Uvedl, že je členem strany SCNC a v souvislosti s členstvím v SCNC byl zadržen policií, poté co byl propuštěn, byl policií opětovně hledán. Dále podrobněji popisoval situaci ohledně studentské stávky v roce 2006. Rozhodnutím ze dne 31.1.2007 č. j. OAM-10-42/LE-05-07-2007 žalovaný tehdy neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 19.9.2007 č. j. 2 Az 8/2007-56 zamítl. Poté žalobce podal kasační stížnost datovanou dnem 30.10.2007 k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, který dne 17.12.2007 řízení o kasační stížnosti zastavil, neboť přípisem ze dne 10.12.2007 vzal žalobce svoji kasační stížnost zpět.

Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, ve znění zákona č. 298/2016 Sb., žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.

Podle ust. § 11a odst. 1 téhož zákona, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

- a) nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,

- b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Pokud žalobce v žalobě vytýkal napadenému rozhodnutí porušení ust. § 2, 3, 50 a § 68 správního řádu, hodnotí tuto žalobní námitku krajský soud jako zcela nedůvodnou. Tato námitka je pouze obecná a tedy nepřezkoumatelná, neboť žalobce nijak nekonkretizoval, v čem žalovaný pochybil při zjištění stavu věci, resp. žalobce jen naznačil, v čem spatřuje nedostatky v odůvodnění rozhodnutí žalovaného. K námitce, že správní orgán nepředložil žádný přímý důkaz o tom, že žalobcova výpověď je nepravdivá, krajský soud poznamenává, že žalovaný nehodnotil pravdivost či nepravdivost výpovědi žalobce, ale správně konstatoval, že žalobce v opakované žádosti uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Kamerunu opětovně vrátit jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu a zároveň, že uvedl nové skutečnosti a zjištění, které jednak nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že z informací a důkazů, ze kterých žalovaný vycházel nelze seznat, ve vztahu k obecné bezpečnostní situaci v Kamerunu, žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné hodnocení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a jeho obav z návratu do Kamerunu. V rámci řízení o druhé žádosti opakoval stejné důvody spočívající v ohrožení jeho života, neboť byl člen SCNC a vynesl informace týkající se studentské stávky na univerzitě v Buea. Uvedl tedy totožné důvody jako v žádosti první a pokud navíc uváděl novou skutečnost, že má v ČR nezletilého syna, pak tato skutečnost rozhodně nemůže být důvodem podřaditelným pod ust. § 12 zákona o azylu, tedy jedním z důvodů pronásledování uvedených taxativně v tomto zákonném ustanovení. Nemůže taktéž jít o důvod hrozby vážné újmy ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Ze shora uvedených důvodů krajský soud učinil závěr, že žalovaný nepochybil, když nynější druhou žádost žalobce o mezinárodní ochranu hodnotil jako nepřipustnou podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

Krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá
vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. června 2017

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

**JUDr. Petr Indráček v. r.
samosoudce**